

Kanonnen, klink!

Jérôme Gommers

Uitgeverij IJzer
Utrecht

**INTUSSEN
IN ARCADIË...**

—
Intussen lag jij, gewoon weer 's een keertje, 'op een dag', met je tepels
naar de hemel te wijzen... Welja, Meneertje Naaktgelegen, wázz je,

'in het landschap wijd en zijd'... En kijk, daar kwam, met kleine schokjes,
ook de Jacobs ladder van je lul omhoog. Daaronder balden miljarden

jaren zich samen. Zaaddozen hard en groot als kokosnoten, osmose op
zo'n schaal dat mijn en dijn begonnen te rijmen, melkwegstelsels van slijm

deinend op de oceanen. En overal om je het zoekende, reikende, *wijzende*,
zich toe-eigenende totale tijdelijke gelijk

van de bloei...

In de verte, dreunend, het antropoceen. Dat je d'r zelf ook was. Met je
kléren, en je *smaak*, en je priemende vingers aan tien toestellen tegelijk,

en overal *in*, met je gekweel van o van o de halmen om je heen, je sleetse
memen, je brandschattende gang over de wegen...

Maar: boven je de stovende zon, onder: de dampende aarde. Jij hakend
naar middelpunt, als door het oog van de naald, met je *kamelentenen*,

nee zég het, als door de membranen en vliezen héén, puin en resten van
je af werpend, voor lief nemend, scherp scherp aan de wind, met killende

zeilen en je roer kaarsrecht het zeegat uit —

naar de gelijkbenaming, naar dáár...